

כשהתמנה להיות המזכיר הכללי של חברת העובדים ב-1983, פרש מן הכנסת. בתפקידו החדש מצא עצמו בעין סערת השינויים היסודיים שהחלו להתחולל אז במשק בכלל ובמשק ההסתדרותי בפרט. ב-1990, לקראת מערכת הבחירות לכנסת ה-12, פרש מהזירה הפוליטית.

דני פתח בתנופה גדולה קריירה חדשה, אקדמית. הוא חזר ב-1991 ללימודים באוניברסיטה, ובגיל 71, כשהוא זקן מקבלי התואר ב־טקס, היה לדוקטור במדעי החברה. מכאן ואילך רתם את כל מרצו ויכולותיו להוראה ולמחקר.

תפקידו במכון לחקר הקיבוץ, באוניברסיטת חיפה ובמכללת הגליל המערבי ניצלו היטב את רוחב ידיעותיו, את היכרותו העמוקה והמשולבת עם התנועות הקיבוציות ואת רמתו האינטלקטואלית. הוא פרסם והרצה, חקר והשתתף בכנסים בארץ ובח"ל, וכל הווייתו הראתה אז עד כמה המחקר וההוראה מתאימים לו ואהובים עליו. מדי פעם, כשהתבקש, ניאות למלא תפקידים ציבוריים. כך היה, בין היתר, חבר מועצת העיתונות, ועמד בראש ועדת הבחירות לראשות התנועה הקיבוצית. דני אסף חומר וכתב עד יומו האחרון.

דני התייחס לעבודתו הציבורית ברמת מחויבות אישית שכבר לא מקובלת היום. הוא שילב בה יכולות אינטלקטואליות גבוהות, ואת כל אלה מיזג באופי ידידותי, לא מתנשא, פתוח ולבבי. הוא שימש ידיד וחבר, מורה ויועץ. דני היה התורן המרכזי במשפחתו הקרובה והמורחבת. חלל ענק נפער בלכתו.

פרידה מסבא

סבא, אנחנו נפרדים ממך היום בכאב גדול, אך משתדלים להבין ולכבד את החלטתך. היה לך תפקיד מרכזי בעיצוב האישיות של כל אחד מאתנו. ידעת להגיע אלינו מגיל צעיר ועשית זאת תוך התבוננות ושיחות. היחסים המיוחדים האלה התפתחו והמשיכו ללוות אותנו לאורך כל השנים, בהתלבטויות ובהחלטות. בגישתך החינוכית הייחודית, איפשרת לנו להרגיש, כבר בתור ילדים, כאנשים בוגרים שדעתם נשמעת ומוערכת.

יחסינו התבססו על פגישות וטקסים קבועים כמו טקס שתיית חוורמוט, שלאחר מותה של נעמי הפך לסדרת פגישות ליליות, שסייעו לנו, ואולי גם לך ולסבתא, להתמודד בחודשים הראשונים.

היו הארוחות אצל החברים שלך בכפרים באזור, והארוחות במסעדות של תל אביב שבהן נפגשנו - תמיד מעניין, ותמיד תחושה שיש מישהו שמכיר אותך טוב והוא גם סבא שלך.

בכל מקום שהגענו אליו, היה מי שהכיר ודיבר עליך בהערכה ואהבה, ואנחנו היינו כל כך גאים בך - זקוף ויפה כמו נסיך, אך לעולם לא מתנשא, תמיד קשוב ומעורב.

סבא, אתה החלטת ללכת, אך המטען שיצקת בכל אחד מאתנו יישאר תמיד עמוק בתוכנו, והוא הביטוי להישארות הנפש, שאותה הגדרת כל כך יפה בכתביך.

היה שלום, מאיתנו הנכדים, אוהבים ומתגעגעים.